

12.6 Egenverdier og egenrom

Definisjon

La $T: V \rightarrow V$ være en lineærtransformasjon, og la $\vec{v} \in V$.

Hvis $T(\vec{v}) = \lambda \cdot \vec{v}$ der $\vec{v} \neq \vec{0}$ og $\lambda \in \mathbb{R}$

kalles \vec{v} en egenvektor for T med egenverdi λ .

Teorem 1

Hvis λ er en egenverdi for $T: V \rightarrow V$, så er mengden E_λ av vektorer $\vec{v} \in V$ slik at

$$T(\vec{v}) = \lambda \vec{v}$$

et underrom av V som kalles egenrommet tilhørende egenverdien λ .

Bæis Vi har $\vec{0} \in E_\lambda$, fordi $T(\vec{0}) = \vec{0} = \lambda \cdot \vec{0}$.

Videre får vi, med $\vec{u}, \vec{v} \in E_\lambda$

$$\begin{aligned} T(\vec{u} + \vec{v}) &= T(\vec{u}) + T(\vec{v}) && \text{(fordi } T \text{ er en lin. transf.)} \\ &= \lambda \cdot \vec{u} + \lambda \cdot \vec{v} && \text{(fordi } \vec{u}, \vec{v} \in E_\lambda) \\ &= \lambda(\vec{u} + \vec{v}) && \text{(regneregel for vektorrom)} \end{aligned}$$

Altså $\vec{u} + \vec{v} \in E_\lambda$. Hvis $r \in \mathbb{R}$, får vi

$$\begin{aligned} T(r\vec{u}) &= r \cdot T(\vec{u}) && \text{(fordi } T \text{ er en lin. transf.)} \\ &= r \cdot (\lambda \cdot \vec{u}) && \text{(fordi } \vec{u} \in E_\lambda) \\ &= \lambda \cdot (r\vec{u}) && \text{(regneregel for vektorrom)} \end{aligned}$$

Altså $r\vec{u} \in E_\lambda$. Altså er E_λ et underrom av V . \square

Sammenheng med matriser

Anta at $T: V \rightarrow V$, der V har dimensjon n .

La B være en basis for V . Da har vi :

$$T(\vec{v}) = \lambda \vec{v} \Leftrightarrow [T(\vec{v})]_B = [\lambda \vec{v}]_B \quad \left(\begin{array}{l} \text{fordi koordinat-} \\ \text{avbildningen er} \\ \text{en isomorfi} \end{array} \right)$$

$$\Leftrightarrow [T]_B \cdot [\vec{v}]_B = \lambda \cdot [\vec{v}]_B$$

Altså: \vec{v} er en egenvektor for T med egenverdi λ

\Updownarrow

koordinatvektoren $[\vec{v}]_B \in \mathbb{R}^n$ er en egenvektor for $(n \times n)$ -matrisen

$[T]_B$ (matrisen til T i basisen B)

med egenverdi λ .

Metode for å finne egenverdier til en matrise M

$$\begin{aligned}
 \text{Vi har: } M\vec{v} &= \lambda\vec{v} && \left(\text{eks. } \begin{bmatrix} 2 & 3 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \lambda \cdot \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} \right) \\
 \Leftrightarrow M\vec{v} - \lambda\vec{v} &= \vec{0} \\
 \Leftrightarrow M\vec{v} - \lambda I\vec{v} &= \vec{0} && \left(\text{eks. } \begin{bmatrix} 2 & 3 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} - \lambda \cdot \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \right) \\
 \Leftrightarrow (M - \lambda I)\vec{v} &= \vec{0} && \left(\text{eks. } \left(\begin{bmatrix} 2 & 3 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} \lambda & 0 \\ 0 & \lambda \end{bmatrix} \right) \cdot \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \right) \\
 \Leftrightarrow \begin{bmatrix} M - \lambda I \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1 \\ \vdots \\ v_n \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix} && \left(\text{eks. } \begin{bmatrix} 2-\lambda & 3 \\ 0 & 1-\lambda \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \right)
 \end{aligned}$$

Dette er et homogent likningssystem med n likninger og n ukjente.
 Det har derfor løsninger $\vec{v} \neq \vec{0}$ hvis

$$\det(M - \lambda I) = 0$$

Så hvis

$$M = \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix}$$

bli kravet for at λ skal være en egenverdi (nødvendig betingelse)

$$p(\lambda) = \begin{vmatrix} a_{11} - \lambda & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} - \lambda \end{vmatrix} = 0. \quad (1)$$

Determinantuttrykket (1) blir et polynom

$$p(\lambda) = c_n \lambda^n + \dots + c_1 \lambda + c_0$$

med $c_n \neq 0$. Dette kalles det karakteristiske polynom til matrisen M .

Ved algebraens fundamentalførem er fins en faktorisering

$$p(\lambda) = c_n (\lambda - \lambda_1) \cdot (\lambda - \lambda_2) \cdots (\lambda - \lambda_n) \quad (2)$$

der røttene $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ er skrevet opp med multiplisitet, og de kan være komplekse. Disse røttene kalles de karakteristiske røttene til matrisen M . Antall ganger et tall λ_i forekommer i faktoriseringen (2), kalles den algebraiske multiplisiteten til λ_i . Dimensjonen til det tilhørende egenrommet E_{λ_i} kalles den geometriske multiplisiteten til λ_i .

Merk: Hvis λ_i er et komplekst tall, så har ikke λ_i noe egenrom når vi regner i reelle vektorrom.

eks. $M = \begin{bmatrix} 2 & 3 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$

Det karakteristiske polynom til M blir

$$\begin{aligned} p(\lambda) &= \begin{vmatrix} 2-\lambda & 3 \\ 0 & 1-\lambda \end{vmatrix} = (2-\lambda)(1-\lambda) - 3 \cdot 0 = (\lambda-1) \cdot (\lambda-2) \\ &= 2 - \lambda - 2\lambda + \lambda^2 = \underline{\underline{\lambda^2 - 3\lambda + 2}} \end{aligned}$$

Siden $p(\lambda) = (\lambda-1) \cdot (\lambda-2)$, ser vi at

$$\begin{array}{l} \lambda_1 = 1 \quad \text{har algebraisk multiplisitet } 1 \\ \lambda_2 = 2 \quad \text{ " " " " " " " " } 1 \end{array}$$

Egenvektorer til $\lambda_1 = 1$:

$$\begin{bmatrix} 2 & 3 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} = 1 \cdot \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} \quad \text{gir} \quad \begin{cases} 2a + 3b = a & \text{I} \\ 0a + 1b = b & \text{II} \end{cases} \quad \left(\begin{array}{l} \text{I sier } a + 3b = 0 \\ \text{dvs. } a = -3b \end{array} \right)$$

Egenvektorene er alle vektorer på formen

$$\begin{bmatrix} -3b \\ b \end{bmatrix} = b \cdot \begin{bmatrix} -3 \\ 1 \end{bmatrix}$$

Altså er $\left\{ \begin{bmatrix} -3 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}$ en basis for egenrommet E_1 til $\lambda_1 = 1$.

Så den geometriske multiplisiteten til egenverdien $\lambda_1 = 1$, er 1.

(Tilsvarende regning for $\lambda_2 = 2$)

Teorem 2

La M være en $(n \times n)$ -matrise. Da er produktet av de karakteristiske røttene til M (regnet med multiplisitet) lik $\det(M)$.

Altså

$$\lambda_1 \cdot \lambda_2 \cdots \lambda_n = \det(M)$$

med notasjonen fra (2).

Bewis Viste KOLA s. 607.